

[Ministeren for offentlige arbejder.]

liggende lovforslag. Det ærede medlem anførte, at når der var tale om rutebilstationer, lå det jo anderledes, end når der var tale om jernbanestationer. Man kan vel sige, at det gælder kun i nogen grad, for vel er det rigtigt, som det ærede medlem sagde, at en jernbanestation skal ligge ved skinnerne, men det gælder tillige i det moderne samfund, at det ikke er ligegyldigt, hvor man opretter en rutebilstation. I de ganske små byer kan det nok gå, selv om der er nogle hundrede meters eller en kilometers afstand imellem det sted, der ville være det rigtige, og det sted, hvor man kan lægge en station, men for de store bysamfund er det afgørende nødvendigt at lægge rutebilstationerne på centrale steder, og dér ville man efter min opfattelse ofte komme i bekneb, hvis man ikke havde en adgang til ekspropriation, når man skulle lægge en sådan rutebilstation så centralt som muligt, for at publikum kunne betjenes bedst muligt. Dette er altså motiveringen for, at bestemmelsen er kommet med i lovforslaget.

Det er her — som på alle andre områder, hvor der er tale om ekspropriation — sådan, at man længst muligt forsøger at opnå en frivillig ordning, og at det kun er i nødstilfælde, man vil bruge ekspropriationsbestemmelsen. Jeg tror imidlertid, det er meget nødvendigt for den service, som man skylder publikum, at man har en mulighed for at ekspropriere dér, hvor der ikke ad frivillighedens vej kan opnås enighed om placeringen af en sådan rutebilstation.

Johan Asmussen: Det forekommer mig, at den højtærede minister i første halvdel af sit indlæg talte, som om jeg havde gjort mig til talsmand for, at man skulle gå imod selve den praktiske foretæelse, det er, at de årlige ekspropriationslove afløses af en permanent lov. Det har jeg ikke; jeg synes, det er praktisk at gøre det på den måde. Mine betænkeligheder drejer sig derimod om, at man vil gå længere end det, som normalt stod i de årlige love.

Hvad angår det spørgsmål, om rutebilanlæg skal med ind under muligheden for generel ekspropriation, sagde den højtærede minister, at man naturligvis søger længst muligt at lempe sig frem og at få

en frivillig ordning. Ja, naturligvis, men det er jo netop i det øjeblik, hvor man ikke kan komme videre med de frivillige forhandlinger med den pågældende grundejer, at der bliver spørgsmål om ekspropriation, og dér gør det en afgørende forskel, om det er den til enhver tid værende minister, der kan fortolke, hvad almenvellet kræver, i parentes bemærket: kræver, og ikke, som det ærede medlem hr. Svend Haugaard sagde ved første behandling: hvad der er i almenvellets interesse; der er forskel. Efter lovforslaget er det ministeren, der afgør, om almenvellet kræver, at det lige akkurat skal være Jensens grund, det går ud over. Deroverfor står grundlovens krav, at ekspropriation skal ske ved lov, at det er folkettinget, der bestemmer. Jeg mener altså, at praktiske hensyn ikke kræver, at vi går så langt, som man vil gå her. Praktiske hensyn rækker kun til jernbaner, og hvad dertil hører, ikke til rutebiler, og jeg henstiller derfor indtrængende, at man overvejer dette punkt endnu en gang.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg var meget glad for det ærede medlems sidste indlæg på det punkt, hvor det ærede medlem sagde, at man ikke principielt ville gå imod enhver bemyndigelse; det, man i og for sig ankede over her, var en videregående bemyndigelse end den, der havde været i de tidligere love. Nu er der det at sige til det, at her er tale om en lov, der tidligere blev fornyet hvert år. Fra mange sider i det høje ting fremkom der i fjor, da vi havde lovforslaget om fremgangsmåden ved ekspropriation, et ønske om, at vi fik en mere permanent lovgivning på dette område, og når man skal have en lov, der skal løbe ud i fremtiden, altså ikke skal udløbe den 1. april hvert år, prøver man naturligvis fra ministeriets side at få så meget ind under den, som det er rimeligt og praktisk at tage med; derfor er lovens rammer udvidet; men den omstændighed, at hele transportsystemet bliver mere og mere kompliceret, mere og mere omfattende, er en medvirkende årsag til, at der kommer mere og mere ind under loven.

Jeg kan ikke sige andet, end hvad jeg allerede har sagt, med hensyn til rutebilstationerne. Jeg synes, at de absolut må